

Nr 299

Av herr **Stenberg**, om anslag till bidrag till företagarföreningar m. fl. för administrationskostnader.

Företagarföreningarna förfogar för närvarande över sammanlagt 62 milj. kronor för sin låneverksamhet. Föreningarna är emellertid icke avsedda att uteslutande vara kreditinrättningar, utan en viktig del av deras verksamhet är till förmån för hantverk och den mindre och medelstora industrien. Den rådgivande verksamheten redovisas nu under företagarföreningarnas administrationskostnader. Dessa uppskattas för nästa budgetår till 2,7 milj. kronor.

Företagarföreningarnas upplåning från lånefonden för företagarföreningar å kapitalbudgeten sker till förmånliga villkor — räntan är för närvarande 3,5 procent.

Vid en rekommenderad övergång till mera marknadsmässig räntenivå vid utlåningen från föreningarnas sida till enskilda näringsidkare — företagarföreningarnas förtroenderåd har rekommenderat 6,5 procent — skulle föreningarnas nettoränteinkomster för budgetåret 1958/59 komma att uppgå till 2,1 milj. kronor. Genom bidrag från landsting, inkomster av medlemsavgifter och konsultationsverksamhet beräknas för samma tid inflyta ca 1 milj. kronor. Intäkterna under budgetåret skulle sålunda bli ca 3,1 milj. kronor och utgifterna för konsultation och administration vara 2,7 milj. kronor.

I lånerörelsen måste föreningarna beräkna vissa förluster och göra avsättningar härför. För närvarande finnes 2,3 milj. kronor tillgängliga för mötande av förluster. För ytterligare avsättning till täckande av förluster under kommande budgetår har departementschefen beräknat 0,5 milj. kronor vara erforderliga.

Det statliga stödet i form av subventionsmedel har hittills hänfört sig främst till den konsultativa och administrativa verksamheten, medan däremot fonderingen för eventuella förluster såvitt möjligt skulle ske genom att taga i anspråk ränteinkomster.

I årets statsverksproposition föreslår emellertid departementschefen att denna princip skall överges till förmån för en rakt motsatt tillämpning. Sålunda skulle administration och konsultation täckas huvudsakligen av ränteintäkter medan nödvändiga avsättningar skulle täckas med subventioner. Departementschefen föreslår i överensstämmelse därmed ett sub-

ventionsanslag av 500 000 kronor för fondering till täckande av förluster och 200 000 kronor i anslag för konsultation och administration.

Då företagarföreningarna numera allmänt övergår till en mera marknadsmässig räntenivå i sin lånerörelse, synes lånerörelsen ej längre böra vara föremål för subventioner från det allmännas sida. Erforderliga avsättningar för täckning av förluster bör därför liksom tidigare ske av ränteinkomster. Däremot belastas företagarföreningarna av särskilda omkostnader för rådgivande och konsultativ verksamhet, som icke kan hänföras till lånerörelsen. Denna verksamhet är av särskild betydelse ur allmän synpunkt och förtjänar det allmännas stöd. Därför bör subventionsanslaget avse denna verksamhet. Härtill kommer att storleken av ränteinkomster och förluster varierar med omfattningen av lånerörelsen och alltså lämpligen kan avvägas av respektive föreningar i deras rörelse medan däremot kostnaderna för konsultation och administration är beroende av andra faktorer och dessutom varierar beroende på det olika behovet i skilda landsändar.

Under hänvisning till det anförda får jag därför hemställa,
att riksdagen till Bidrag till företagarföreningar m. fl.
för administrationskostnader för budgetåret 1958/59 måtte
anvisa 700 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1958

N. Stenberg
